

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Evphrasiae Nobilissimæ virginis, ex ea quæ est apud Surium ex vitis Patrum & M. S. Codice. Floruit temporibus Theodosij Imp. qui Imperij Orientalis gubernacula suscepit an. Domi. 379. teste ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Vide Cæf.
Baronium
In. Not.
Martyr. Rō.

VITA S. EUPHRASIAE NOBILISSI-
ma virginis, ex ea qua est apud Sarum ex vitii Pa-
trum & M.S. Codice. Floruit temporibus Theo-
dosij Imp. qui Imperij Orientalis gubernacu-
la suscepit an. Domi. 379. teste Baron.
Tom. 4. Annal.

1. Martij.
Genus &
parentes
Euphrasia.

ERat Constantinopoli in vrbe regia vir qui-
dam Senatorij ordinis, Antigonus nomine.
Imperatorij Theodosio, cum propter san-
guinis communionem, tum verò propter morū
suauitatem & multiplicem virtutum omnium
excellenciam, inprimis charus. Huic erat coniun-
cta matrimonio, paribus virtutum ornamentis
decorata Euphrasia, quam Augustus eiusque con-
iux summo amore & beneuolentia prosequen-
bantur. Porro cum, temporis successu, nata eis
esset filia, pia genitrix, quæ assiduo in rerum diui-
narum studio versabatur, multis precibus numen
diuinum fatigabat, vt coniugis mentem clario-
re cælestium rerū cognitione illustraret, quò ali-
quādò omni carnis voluptate repudiata, assiduo
diuini numinis cultu, & corporis & animi san-
ctitate cælitum in terris vitam imitari possent.

Antigonus
hortatur
coniugem
ad, mundi
contemptū.

Hæc cum à Domino assiduis lachrymis flagita-
ret, Antigonus, quodam die ad vxorem de huius
vitæ breuitate, & sempiterna cælestis vitæ gloria
verba instituit, nihil quæ præstantius in vita susci-
pi posse, quam cunctis mundi opibus & honori-
bus spretis atque contemptis, mentis studio sem-
piterna atque cælestia moliri. Hæc oratione Euphra-
sia incredibili gaudio elata, respondit, se immen-
sas diuinæ bonitati gratias agere, quod eam men-
tem illi inspirasset, quæ tot lachrymis à Deo po-
stulârat. Deindè subiunxit; Si hæc tua mēs est, dul-
cissime

cissime coniunx, vt cōpressa carnis libidine ca-
 stitatem sectemur, quid vltra moramur ex peri-
 turis diuitijs, Christi nobis gratiam & benigni-
 tatem conciliare? Nec enim facultates quas pos-
 sidemus amplissimas, in tartara a sportare licebit.
 Antigonus piam coniugis orationem cum gau-
 dio & gratiarum actione excipiens, nihil eorum
 quæ Deo grata cognouit facere distulit. Nunc o-
 pes & diuitias larga manu pauperibus distribu-
 ebat, nunc res cœlestes intentissimo mentis stu-
 dio pertractabat. Iniuria oppressos subleuabat, pu-
 pillis opem afferebat, viduarum causam susci-
 piebat, & sic demū omnes carnis cupiditates, &
 impotētes dæmonis impetus egregiè frangebat,
 donec anno vno à continentia proposito exacto,
 deposita carnis sarcina, præmium virtutum sua-
 rum à Deo consequi meruit. Mors eius insignem
 luctum, cum multis lachrymis coniūctum Impe-
 ratori eiusque coniugi attulit; nec minore dolo-
 re miserandam Euphrasie orbitatem prosequen-
 bantur, vt potè quæ eximia forma in iuuentutis
 flore constituta erat. Imperator cum coniuge,
 summo studio, vt eam à mœstitia & dolore soci-
 etate & verbis amantissimis auocarent, labora-
 bant. At illa non tam suam quàm filia amantissi-
 mæ, quam vnicam habebat, orbitatē misera, flex-
 is genibus, cū multis lacrymis Imperatorib⁹ eam
 commendauit. Neque enim, dicebat, me coniugis
 mei mors, quam ego preciosam in conspectu
 Domini esse non dubito conturbat, sed miseran-
 da solitudo & orbitas filia meæ, quare si Antigo-
 ni vestri memoriam seruatis, si me à graui luctu
 & mœrore subleuare vultis, hanc in fidem ves-
 tram recipite, vt parentes præter vos alios non
 agnoscat. Hac Euphrasie oratione ad eum fuit Impe-
 ratorum

Antigonus
 in pauperes
 res benignitas,
 & obitus eius.

ratorum mœror excitatus, vt cum responsum dare vellent, lachrymis & singultu spiritus illorum impediretur.

**Euphrasia
iunior des-
ponatur
senatori
cuidam.**

Vt autem intelligere posset se illam beneficijs omnibus ornaturus, & quantum Antigoni nomen & memoriam conseruatam cuperent, eam cuidam Senatori diuitiarum amplitudine facile principi, desponsarunt. Interim dum puella vix quintum ætatis suæ annum attingeret, ille moræ impatiens, & longinquæ expectationis tœdio affectus, cœpit vehementi cupiditate Euphrasie matris sollicitari, nec puduit intolerabilem amoris flammam Imperatrici aperire. Et illa, Imperatore inscio, hortari illam etiam atque etiam cœpit, nè vellet tam præclaras nuptias repudiare, & ætatem omnem in orbitate miseranda consumere.

**Fugit Euphrasia
cum
filia.**

Sed cum Euphrasia Christi amorem impuræ carnis cupiditati longè præferret, & cum lachrymis eas detestaretur, clam fugam cum filia iniit. Erant ei in Aegypto amplæ possessiones. His igitur dum vitam sustentare decreuisset, & subindè eas ad rationes reuocaret, prædique summa diligentia lustraret, per occasionem in interiorem Thebaidem profecta est. Erat in quadam vrbe egregium pietatis domicilium, in quo centum plus minus & triginta virgines Deo sacratæ degebant. Vigebat in illis ardentissimum diuini amoris incendium; Corpus tantis ieiunijs coerebant, vt solis leguminibus, & oleribus, nullo oleo conditis, vescerentur; Vinum, oleum, vvas & poma, multæ earum ne viderat quidè. Quædã vesperi, quædã post biduū, nonnullæ post triduū cibū sumebat. Cilicio insuper & asperiore vitæ cultu omnè carnis cupiditatem frangebant; Animū autem continuis precibus atque votis & cantibus

**Insigne fco.
minarum
cœnobium.**

tibus & hymnis, ad conspectum diuinæ pulchritudinis & claritatis excitabant. Has cum Euphrasia frequenter inuiferet, & tam admirandæ virtutis studio plurimum delectaretur, obtulit eis quodam die ingentem auri vim, vt filia eius earum precum patrocinio in omni virtutis exercitatione adolesceret, sed illæ aurū recipere noluerunt, dicentes ideo sese mundi facultatibus denudasse, vt multo suauius Christi spiritu & securius bonis sempiternis perfrui possent. Agebat tum Euphrasia iunior, ætatis suæ annum septimum, cum sacrarum virginum mater & Abbatissa quasi per iocum ex ea quæreret, Vellentne ætatem in tam suauis sacrarum virginum contubernio cum eis exigere. At illa constanter respondit, modò se dignam iudicarent, nihil magis in votis habere, quam vt se totam relictis mudi ludibrijs Christo in ea societate consecraret. Sedebat interim mater eius, & teneræ filię pietate comota, lacrymas continere non poterat: aitque ad illam; Veni filia, tempus enim nos domum euocat. Ego verò, respondit illa, hinc cum Abbatissa manebo. Nequaquã, inquit Abbatissa, filia hinc manere licet, nisi te Christo deuoucas. Et illa; vbi est Christus? Tum Abbatissa Dominicam ei ostendit imaginem, quam illa suauiter amplexata, negauit se inde recessuram. Instabant interim mater & Abbatissa multis precibus, & vi etiam interdum, eam à monasterio auellere conabantur. Sed cum nec precibus nec minis tenera virgo à constantia moueri posset, Abbatissa vitę asperitatem & extremam rerum omnium inopiam, & quod caput est, strictissimã obediētię virtutē proposuit, vt vel hac ratione fracta, à proposito reliret. Sed illa his difficultatib⁹ nihil mota omnia

Pecunias
oblatas re-
cipere no-
luit.

Imaginum
vſus anti-
quissimus,

Euphrasia
iunior, neg
Christi

potest aucl-
li à monaste-
rio.

Christi amore se laturam respondit. Quare ma-
ter, Christi virtutem & gratiam in tenerimæ fi-
liæ pectore exosculans, cum multis lachrymis e-
am Christi seruituti[m]ancipauit.

Induit mo-
nasti cum ha-
bitum, pe-
nè infans.

Altera die de poficis monilibus, horrido mo-
nasticae vitæ cultu induta est. Paucis autem pòst
diebus, mater eius eximio virtutum omnium
splendore insignis, ad sempiternum beatorum
gaudium emigravit; cum Imperator filie ani-
mū ad nuptias sollicitare per literas coepit, quas
illa tam egregia pietatis significatione repudia-
uit, vt Imperator ex eius literis, diuina planè
mente scriptis, incredibilem voluptatem cum
multis lachrymis præ gaudio coniunctam, acci-
peret. Rebus deinde suis quas parentes ei reli-
querant pauperibus distributis, & seruis liberta-
te donatis, totam se Christo consecrauit. Erat an-
norum tunc duodecim, cū pro pietate sacra cer-
tamina suscepit. ieiunia biduo triduoque, cum
assidua mentis in Deum eleuatione sustinebat.

Exercitia
eius & vir-
tutes præ-
claræ.

Vilissima quæque officia alijs præripiebat, ea-
demque hilari valde animo obibat.

Obedientiæ
virtus quan-
ti faciendæ.

Quodam tempore Abbatissa vt periculum obe-
dientiæ eius faceret, illicò iussit eam acerrimum
lapidum in alium locum sine cunctatione trans-
ferre; cumque opus summa animi iucunditate
perfecisset, illam ipsam lapidum congeriem in
eundem locū vndè asportauerat, vt referret, im-
peravit. Paruit illa pari sanè animi alacritate,
nec quidquam aliarum irrisionibus mota, cun-
ctis Præclaro exemplo quanti obedientiæ virtus
facienda esset, declarauit.

Interea cum assiduis dæmonum infestationi-
bus impugnaretur, & nocturnis visis frequenter
ad mundi delicias & relictas opes reuocaretur,
tan-

tanta virtutis constantia certamen sustinuit, ut hebdomadarum interdum inedia contra carnis impetus decertaret. Sed hæc ut apud Deum gloriam, ita apud quendam sororum eius, Germanam nomine maligni dæmonis instinctu inuidiâ pepererunt; nam ut tanto virtutum omnium splendore eam cunctis admirabilem vidit, cœpit eius virtutibus obtrahere, atque eam non diuini numinis amore, sed humanæ gloriæ ergo, omnia moliri dixit. Euphrasia autem nihil calumnijs mota, infracto animo arduum virtutis iter pergebat, & ne importuni hostis impugnationibus vinceretur, summa contentione laborabat. Nocte quadã multis varijsque illusionibus dæmon eam in fraudem impellere nitēbatur, cum illa corpore è strato summa alacritate correpto, expansis in cœlum manibus, diuinam opem aduersus hostis importunitatem implorauit; mansitq; virgo sancta sub dio, mente oculisque in cœlum intentis dies 45, donec nimia lassitudine confecta instar mortuæ in terram caderet, & victoriam de hoste obtineret. Sed cum diabolus hac eius laborum tolerantia non modò non frangeretur, sed magis magisque irritatus, quibuscunque posset machinis, oppugnaret, quodam die eam, aquam haurientem in profundum putei deturbauit; sed sacro Christi nomine fidenter inuocato, & hoc periculum euasit.

Alio quodam tempore ex culmine domus precipitio ruens, ab omni clade mirabiliter præseruata fuit. Videbatur eam dæmon sua malignitate assiduò oppugnare, Christus verò famulam suam tutare, ad eò ut virgo sancta in calamitatibus inprimis exultaret. More comparatum erat, apud incolas ciuitatis & regionis illius, ut si quos

Mirabilis
aduersus
dæmonem
pugna.

Morbidi,
in mona.
habe-

ooo

haberent grauioribus oppressos languoribus, ad monasterium (propter multiplicem virtutum omnium rationem, quarum existimatione apud omnes admodum coelebre erat) curandos deferrent. Erat autem in monasterio mulier quaedam à primis ætatis initijs horribili obsessa dæmone, quæ (quamuis catenis vincita) ingentem omnibus terrorem incutiebat; nec vlla precum instantia sanari poterat. Huic dum virgines cunctæ cum lachrymis circumstantes porrecta de more virga (neque enim propter morum feritatem accedere audebant) cibum potumque offerrent, fortè præ foribus pulsans, adfuit mulier quædam, filio suo extrema calamitate misero, onusta. Erat enim infans cum lingua & aurium, tum omnium membrorum vsu destitutus. Porò Euphrasia cum iussu Abbatissæ pulsanti aperiret, & infantem matri spirituali deferendum suscepisset, illa vehementer illius miserta, sacro eum sanctæ crucis signo muniuit addiditque; Qui te creauit fili, ipse te sanet. Vix hæc effata fuerat, cum puer clarè & distinctè verba formare, pedibusque ingredi velle cœpit. Euphrasia admiratione defixa, in terram eum deposuit; qui protinus sine vlla offensione ad matrem cucurrit. Abbatissa tam præclara Euphrasie virtute plurimum gauisa, non dubitauit hanc dæmoniacam, quam omnes formidabât, eius custodiz tradere. Nec recusauit, sed incredibili beneuolentiæ significatione eam suscipiens, statim ab omni feritate ad summam modestiam reuocauit. Sumebat cum gratiarum actione cibos de manu virginis, quos antea foedè contaminare solebat. Stupebant interim omnes Euphrasie singularem virtutem, præter vnâ Germanam, quæ acerrimis inuidiæ

Euphrasia
sanat pue-
rum, surdum
& mutum,
signo cru-
cis.

simus

stimulis concitata, quotidianis verborum calumnijs, de eius laudibus detrahere studebat: atque ut eam apud reliquas apertam in invidiam vocaret, voluit furenti foeminae, & ipsa cibos ministrare, virtutesque Euphrasie summa impudentia & temeritate ad se transferre. Sed daemoniaca, repentina eam saevitia ita discerpit, ut omnes eius manibus iam iam praefocandam putarent; cumque in extremo discrimine opem nemo adferre praesumeret, Euphrasie tandem aduentu e mortis periculo erepta fuit. Adeo namque sanctae huius virginis vultum reuerbatur, ut statim ad eius conspectum, omni exuta truculentia, summam quandam modestiam praeseferret; cuius etiam meritis, cum post multa annorum curricula nullis virginum precibus sanari potuisset, ab impuro & maligno daemone liberata est.

Daemoniaca Euphrasiam reuerbatur, & ab ea curatur.

Accidit inter haec visio quaedam admirabilis Abbatissae, qua de Euphrasie agone & iustitiae corona, quam illi a Deo paratam intelligebat, certior reddebatur. Haec autem ad virginem cum delata essent, ingenti pauore concussa, se totam lachrymis tradidit. Neque enim ullam in praeclearis praecedentis vitae actionibus spem habebat, sed non aliter quam si maximis flagitiorum omnium maculis deformata fuisset, in luctu & dolore versabatur. Altera autem die qua haec nunciata illi fuerant, acri correpta febre, inter lachrymas & charos suorum complexus, anno aetatis suae tricesimo feliciter emigravit, tantumque sui desiderium cum alijs omnibus, tum vero Iuliae, cuius disciplinis imbuta fuerat, reliquit, ut illa triduo coepta moerore ab eius monumento non recesserit, sed felici agone Euphrasiam

Nota virginis humilitatem.

Febre correptur.

Moritur.

siam secuta sit; cui etiam ut in vita, ita & in morte sociata est. Monumentum autem multis admodum miraculis clarum, eximiam virginis sanctitatem, etiam post mortem egregie testatur.

Miracula ad sepulcrum,

MARTYRIUM S. ET GLORIOSI MARTYRIS Longini Centurionis. Ex Commentario Simeonis Metaphr. Passus est anno Christi 34. Tiberij Imp. 18. sub Pontio Pilato. Vbi Baron. in Annalibus Apocryphum esse docet, Longinum cecum fuisse militem illum, qui lancea latus Domini aperuit.

15. Martii.
Longinus
Centurio,
vnus eorum
qui in Christi-
stium saue-
runt.
Matth. 27.
Luc. 23.
Marc. 15.

Longinus, quem quidam vana opinione luminibus orbem fuisse scribunt, Centurio vnus eorum qui necem in vita auctorem Christum Dominum machinati sunt; ut patro scelere nefando, admiranda signa ac prodigia in ipsa Saluatoris morte conspicatus est; ac precipue quod Iesus voce magna clamans expirasset, discussis perfidia tenebris, & errorum fugata caligine, veritatis lucem intimis sensibus venerabundus admisit: ac publica confessione, voceque libera in medio Synagogae verum Dei filium contestatus est. Cum vero peracto resurrectionis mysterio, illustria valde miracula milicum animos in magnam admirationem traxissent, eademque sacerdotum Principibus cum ingenti stupore retulissent, illi dedecus & sempiternam ignominiae notam veriti, militum animos pecunijs muneribusque corruerunt, & Christi gloriam, quantum in illis fuit, mendacis & calumnijs obscurare conati sunt.

Longini
conuersio.

At Longinus vi veritatis impulsus, & salutari diuini numinis timore correptus, nefarium scelus de-